

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bp

918 1725

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

352.053.1

Hely

Idő

"1918"

Személy

Helvezám

352.053.1.1918

Polgármesterválasztás.

— A főváros közgyűlése. —

(Saját tudósítónktól.)

A belvárosi templom öreg harangja ma dél után megszólalt, ősi szokás szerint hirdetve Budapest népének, hogy új polgármestert választottak. Az új polgármester a főváros közigazgatásában régi, közismert férfi: Bódy Tivadar, a kit ma ellenjelölt hiányában egyhangulag polgármesterré választottak. A választás a szokásos fény és pompa keretében folyt le. A város háza épületén zászlók hirdették a nap jelentőségét. A padsorokban és karzatokon pedig díszes és előkelő közönség szorongott.

Az új polgármester általában igen kedvelt, népszerű férfi. Meglátszott ez a városatyák tüntető lelkesedésén, melylyl ma ünnepelték. Kiváló tisztviselő. Bárczy főpolgármester üdvözlő beszédében igen találóan közigazgatási virtuóznak nevezte. Hiszszük, hogy az előttünk álló nehéz időkben, óriási közigazgatási és szociális feladatok elvégzésében nagyok és erősek fog bizonyulni.

Az új polgármester elmondotta a programbeszédét és sok szép és hasznos dolgot ígért. A közgyűlés örömmel és megleléssel fogadta a nagyszabású munkának a beigérését.

Az ülést délfán 4 órakor Bárczy István főpolgármester nyitotta meg, elrendelte a szavazást az üresedésben lévő polgármesteri állásra.

A szavazás öt óráig tartott, mialatt a főpolgármester az ülést felfüggesztette.

A főpolgármester az ülést félhat órakor nyitotta meg újból s kihirdette a választás eredményét. E szerint a leadott 275 szavazat közül 260 Bódy Tivadarra esett s így Bódyt az elnök törvényesen megválasztott polgármesternek jelentette ki. (Zugó éljenzés.)

A megválasztottért Paksy Béla vezetésével küldöttség ment. Mikor Bódy a kül-

döttség élén megérkezett, a zugó taps és éljenzés ismét megújult s hosszú ideig nem szűnt meg.

Az eskü letétele után Bárczy István főpolgármester üdvözölte a megválasztottat barátságos, kollégialis melegséggel, hivatkozván a multra, melyet a főváros szolgálatában együttes munkában töltöttek el.

Bódy Tivadar polgármester az üdvözlő beszédre meghatóan választott s mindenekelőtt megköszönte az iránta megnyilvánult bizalmat. Aztán a jövő feladatairól szólt, a nagy feladatokról, melyek a háború után reánk várnak. Hogy a hazatérőkről, a hadiözvegyekről és árvákról gondoskodjunk, ocsóbbá tegyük az élelmest, lakást és ruházkodást. Aztán így folytatta:

— Drákói szigorúsággal kell majd foglalkoznunk a főváros háttartásának a rendezésével. A nagy világháború pénziáló Molochja olyan pénzügyi helyzetet teremtett, mely ha nem is szolgáltatót okot aggodalomra, de mindenesetre óvatosságra, megfontolásra, körültekintésre és szigorú takarékoságra int. Új adórendszert kell behoznunk, mely a terheket igazságosan és arányosan megosztja. És ugyanakkor a fokozott adóterhekkel szemben fokozatos kereseti lehetőségekről kell gondoskodnunk, melyek képessé teszik a polgárságot a nagyobb terhek elviselésére. Nagyszabású gazdasági életnek kell itt majd lüktetnie. Fokoznunk kell a termelést, támogatnunk az ipart és kereskedelmet nagyarányú beruházásokkal. És hogy tovább haladjék a jövő munkájának vázlatos megvalósításában, fel kell még említenem a kereskedelmi és ipari kikötő építését, melynek különös fontosságát és jelentőségét ad a Balkán felé gravitáló dunai kereskedelmünk.

Szinte mohó vágygyal várja már a polgárság a főváros kezében lévő nagy telekkomplexumoknak a kiépítését. Ezeknek a építésre alkalmas tetele, szabályozása, közművekkel való felszerelése, utáknak, tereiknek kiépítése, az odavezető közlekedési eszközöknek, közúti vasutaknak létesítése szintén gyönyörű perspektíváját mutatja meg a legközelebbi jövő feladatainak. Azután itt vannak a város belső részében beépítetlenül heverő vagy kellően be nem épített építési telkek, melyeknek beépítésére mindenféle kedvezményekkel kell majd a vállalkozást esábitanunk. Ugyaneseak az építkezéssel kapcsolatos a közegészségügy javítása. És ha már a közegészségügyről tartok, igen fontos, hogy elhanyagolt kórházgyűjteményeket, igen fontos, hogy elhanyagolt kórházgyűjteményeket a kormánytól végre rendezzük. És a közegészségügygel kapcsolatosan sürgősen kell hozzálátnunk a vízművek további fejlesztéséhez és kiépítéséhez, hogy a vízszolgáltatásban a rendet mielőbb helyreállítsuk. Már az átmeneti

teendőknél szerencsém volt rámutatni annak fontosságára, a mi mindannyianket olyan közelről érint, hogy tudniillik gondoskodás történjék kifogástalan jó és ócsó élelmestéről. Magát a fővárost az ország élelmesterekedelmé gőczpontjává kell fejlesztenünk, hogy minden fontosabb élelmestikkel az egész országból ide gravitáljon és innét csak a felesleg jusson ki a külföldre. Az így itt felhalmozódó élelmestikkel számára kell megfelelő berendezéseket, modern árucarnokokat, raktárakat, hűtőházakat létesítenünk, olyan élelmestikkel számára, melyek eddig a szükséges berendezések híján a főváros alkörül-

sével jutottak a külföldre. Közúti vasúti közlekedésről röviden akarom itt csak megállapítani, hogy az nem felel meg egy ennnyire fejlődött világváros igényének. Mielőtt a körülmények megengedik, feltétlenül át kell térnünk a földalatti és viaduktion épült gyorsvasutak rendszerére. A pályaudvarok kihehelyezésének kérdése a főváros szabályozásának és fejlesztésének egyik sarkitétele.

A szociális és kulturális teendőket illetőleg én igazán dusszadag örökösnek érzem magamat. Hiszen ezen a téren nekem nincs más feladatom, mint egyszerűen folytatni és megvalósítani Bárczy István messze jövőbe látó, nemzeti, hazafias szelleműl áthatott szociális, kulturális terveit. És akkor csak az intézményeket illetőleg Budapest a világvárosok között a legelső helyet fogja elfoglalni.

Különös ambícióim lesz, hogy a tisztviselők jogos igényei kielégítést nyerjenek és ők szeretettel, lelkesedéssel, buzgón végezhessék munkájukat.

Áldva-áldom sorsomat, hogy minden munkámat, minden ambíciómat, minden tehetőségemet Budapestnek szentelhetem. Nemcsak Budapest jövőjének, hanem Budapest jelenének is. Mert az én munkámat nemcsak a jövő Budapest gondolatja hatja át, hanem a jelen Budapesté. Menjen át mielőbb köztudatba, hadd legyen szállójgévő az az én törekvésem, hogy Budapest nemcsak lesz, hanem — már van! Hogy nemcsak a jövőben, egy nagy és hatalmas Budapest lesz érdemes élni; de jólét és jóézés töltse el az életet már az átalakulás nagy munkájában rajzó és forrongó jelenlegi Budapestben is. Isten áldását kérem én erre az én munkámra, Isten áldását Budapestre!

A beszédet zajos, hosszantartó éljenzéssel és tapsal fogadták. Az új polgármestert számosan üdvözölték. Az ülés ezzel véget ért.